

FACULTEIT WETENSCHAPPEN

Academiejaar 2014–2015

PROJECT DATASTRUCTUREN EN ALGORITMEN III
GEDISTRIBUEERDE GENETISCHE ALGORITMEN

Titouan Vervack

1 Gemaakte beslissingen

1.1 Hoe controleer je of een punt binnen de veelhoek ligt

Om te testen of een punt in de veelhoek ligt kijk ik eerst of de veelhoek niet boven of onder het punt ligt, indien dit zo is weet ik al dat het punt er zeker niet in ligt. Het algoritme zelf zal de veelhoek opsplitsen in twee lijnen. Deze lijnen verkrijgen we door de veelhoek door te knippen aan het punt met de grootste en het punt met de kleinste y-waarde. Dan kijken we of het punt links van de rechterlijn ligt en rechts van de linkerlijn ligt. Indien beiden waar zijn ligt het punt in de veelhoek.

1.2 Hoe stel je een organisme voor

Een organisme wordt voorgesteld als een verzameling van punten. Deze verzameling is even groot als het aantal te plaatsen punten.

1.3 Hoe werkt crossover

Voor crossover sorteren we eerst onze populatie volgens fitness. Dan gaan we willekeurig twee verschillende ouders kiezen om een kind te maken. Dit is echter niet volledig willekeurig, elementen met een grote fitness hebben twee keer zoveel kans om gekozen te worden dan elementen met een kleine fitness. Het nieuwe kind wordt gevormd door de eerste helft van zijn punten te kopiëren van de vader en de tweede helft van de moeder. Organismen in de populatie kunnen ook slechts één maal per iteratie ouder zijn van een organisme, dit zorgt voor een grotere hoeveelheid variatie dan met niet unieke ouders. Het aantal kinderen is een fractie van de populatiegrootte.

1.4 Hoe werkt mutatie

Elk nieuw organisme dat is verwekt in de crossover heeft een kans op een mutatie. Indien hij moet muteren wordt een willekeurig punt uit het organisme geselecteerd. Dan worden er twee kleine willekeurige getallen gegenereerd, één wordt opgeteld bij of afgetrokken van de x-waarde de andere wordt opgeteld bij of afgetrokken van de y-waarde van het punt. Deze willekeurige getallen liggen tussen een bepaalde grens. Tijdens de tussentijdse versie had ik zelf wat waarden uitgetest en besloten om voor de grenzen $[-0.9, 0.9]$ en een mutatiekans van 20% te gaan. Later voeren we zorgvuldige testen uit om deze parameters te maximaliseren. Deze leiden ons tot

een kans van 30% en aanpasbare grenzen. Voor de verbeterde grenzen bereken ik het verschil in breedte en hoogte tussen de linkerbovenhoek en de rechteronderhoek. De kleinste van de twee waarden wordt gekozen en gedeeld door 25. De kleinste wordt gekozen zodat we ook nog precies kunnen werken met een zeer smalle of zeer platte veelhoek.

1.5 Hoe groot is je populatie

Tijdens de tussentijdse versie koos ik voor een vaste populatie van 1000 organismen, dit had ik opnieuw besloten door handmatig wat aan te passen en te testen. Later voerde ik opnieuw uitvoerige tests uit waardoor ik koos voor een grootte van 400.

1.6 Hoe selecteer je individuen voor de volgende iteratie

In mijn algoritme worden niet echt individuen gekozen die overgaan naar de volgende iteratie, er worden individuen gekozen die niet overgaan naar de volgende iteratie. Om deze elementen te kunnen kiezen wordt eerst de fitness van de kinderen, verkregen uit de crossover- en mutatie-fase, berekend. Vervolgens sorteren we onze nieuwe populatie zodat de kinderen op de juiste plaats staan. Een bepaald percentage van de beste organismen gaan sowieso door naar de volgende iteratie. De individuen die wel afsterven worden willekeurig gekozen, maar de elementen met een lage fitness hebben een dubbel zo grote kans om af te sterven dan elementen met een goede fitness. Tijdens mijn tussentijdse versie koos ik voor het percentage overlevenden terug op dezelfde manier voor 8%. Na uitvoerig testen werd dit 45%.

1.7 Na hoeveel iteraties stopt je algoritme

Het algoritme stopte tijdens de tussentijdse versie na 400 iteraties. Hierna besloot ik dat de iteraties beter afhankelijk waren van het resultaat, kwestie van altijd tot een degelijk resultaat te komen maar toch niet te veel iteraties te verspillen. In de tweede versie itereer ik tot er 900 iteraties lang geen verandering in fitness tussen twee iteraties optreedt, die groter is dan 0.001.

2 Korte conclusie

Het algoritme kon op het moment van de tussentijdse versie resultaten voor de voorbeeld genereren in een twee tal seconden. Deze resultaten lagen bijna altijd

boven de 44.10 met een maximum van 44.17. Op het eerste zicht leek dit al een vrij goede oplossing. De tweede versie kan het echter veel preciezer en veel sneller, ze werkt ook goed op grotere veelhoeken. Met dit laatste had ik in de eerste versie nog geen rekening gehouden. Er zat toen ook nog een fout in de crossover, deze leidde niet tot fouten maar wel tot minder variatie, de punten van het kind werden volledig overgenomen van de vader. Een genetisch algoritme lijkt me een goed algoritme voor dit probleem, de optimale oplossing bepalen zou zeker al zeer moeilijk zijn dus een heuristiek lijkt mij een goede keuze. Aangezien een genetisch algoritme veel parameters heeft is het ook makkelijk om de accuraatheid van het algoritme snel bij te stellen, dit zal echter meestal (grote) prestatieverminderingen als gevolg hebben.

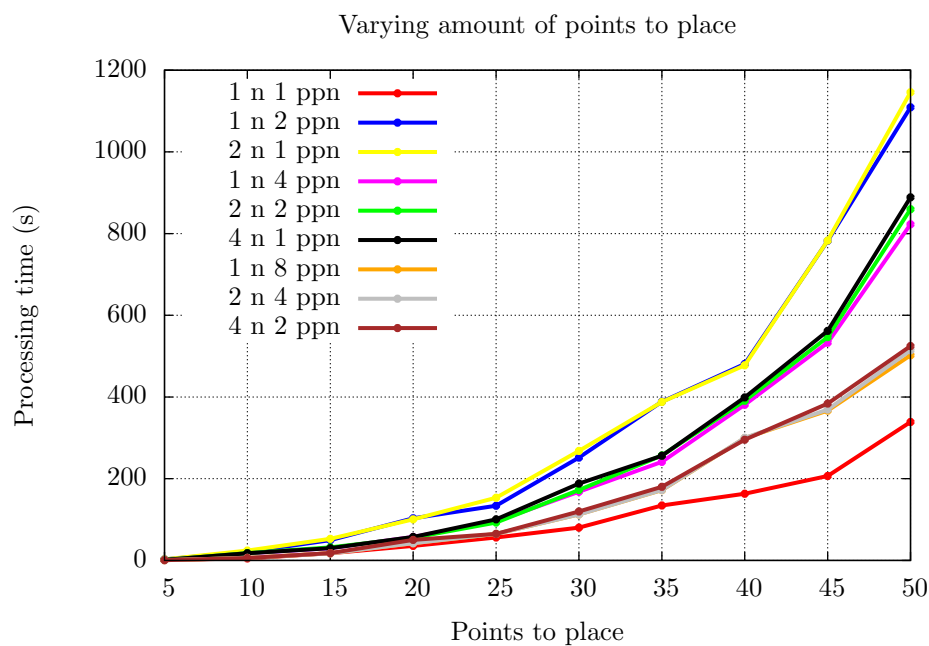
3 Parallellisatie

Om de accuraatheid van mijn gedistribueerd algoritme te vergoten laat ik de mutatiegrenzen veranderen per proces. Proces 0 behoudt dezelfde grenzen als het niet gedistribueerde algoritme, de andere processen krijgen willekeurige grenzen die tussen deze van proces 0 liggen. Ook de populatiegrootte wordt aangepast, we delen de populatiegrootte van het ongedistribueerde algoritme door het aantal processen. Het werkelijke algoritme gaat als volgt, we itereren terug een minimum aantal keer (100), zolang we aan een bepaalde accuraatheid blijven voldoen (0.1). Na deze iteraties nemen we een deel van $\frac{\text{populatiegrootte}}{\text{\#processen}}$ in elk proces. Dit gebeurt willekeurig maar zoals altijd hebben betere organismen een dubbele kans op selectie. Dit deeltje wordt dan doorgestuurd naar het volgende proces die de organismen die hij net heeft verzonden zal vervangen door deze nieuwe. Indien dit volledige proces een aantal keer (10) gelijk blijft volgens een bepaalde accuraatheid (0.001) stopt het algoritme. In elke van deze buitenste iteraties sturen de processen naar process 0 of ze denken klaar te zijn of niet, als ze dus al lang genoeg vast zitten op eenzelfde fitness of niet. Daarna beslist proces 0 om het algoritme te stoppen of verder te zetten (het stopt indien elke thread denk klaar te zijn). Proces 0 zal dan ook het proces zijn dat de output gaat printen.

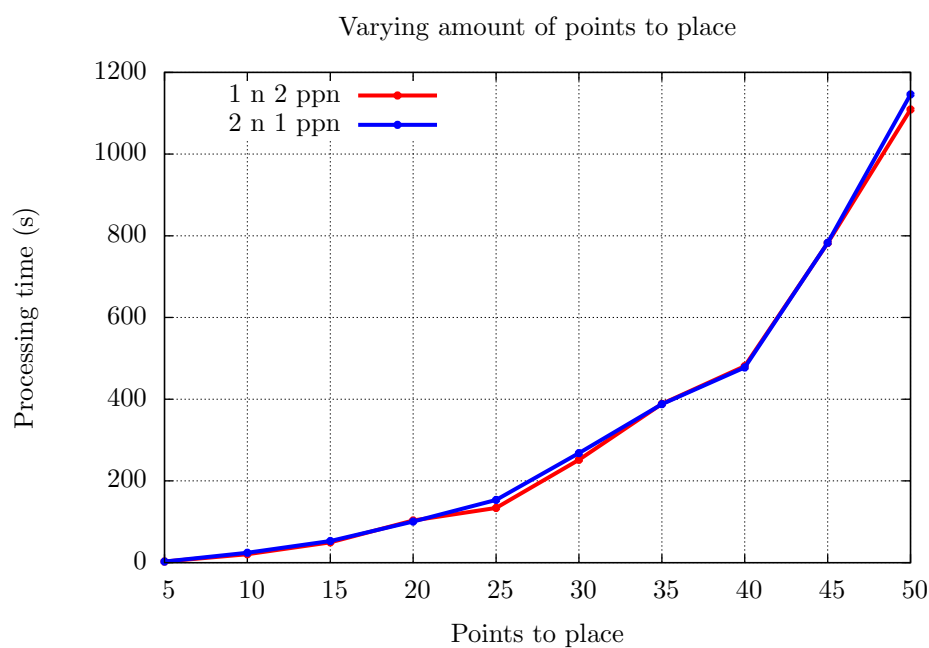
4 Vergelijking algoritmen en resources

Op de HPC teste ik met nog ongeoptimaliseerde algoritmen het verschil in executietijd in functie van het aantal te plaatsen punten. De resultaten zijn in onderstaande grafieken zichtbaar. Hier staat n voor node en ppn voor processors per node.

Ook al is het in geen van de grafieken zeer duidelijk, toch kunnen we in elke grafiek zien dat het sneller is om het programma op zo weinig mogelijk verschillende ma-

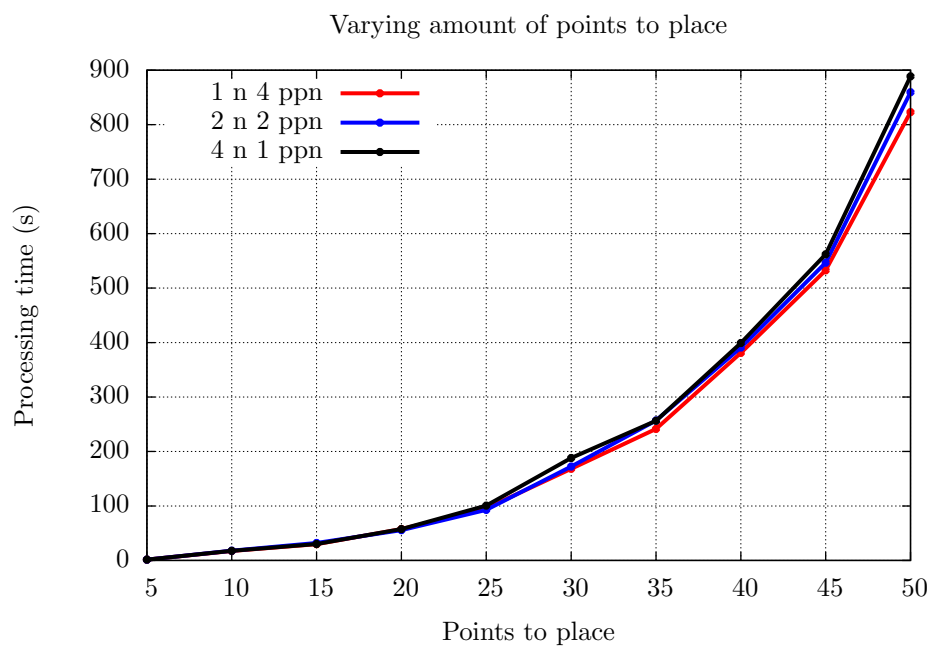

Figuur 1: Overview

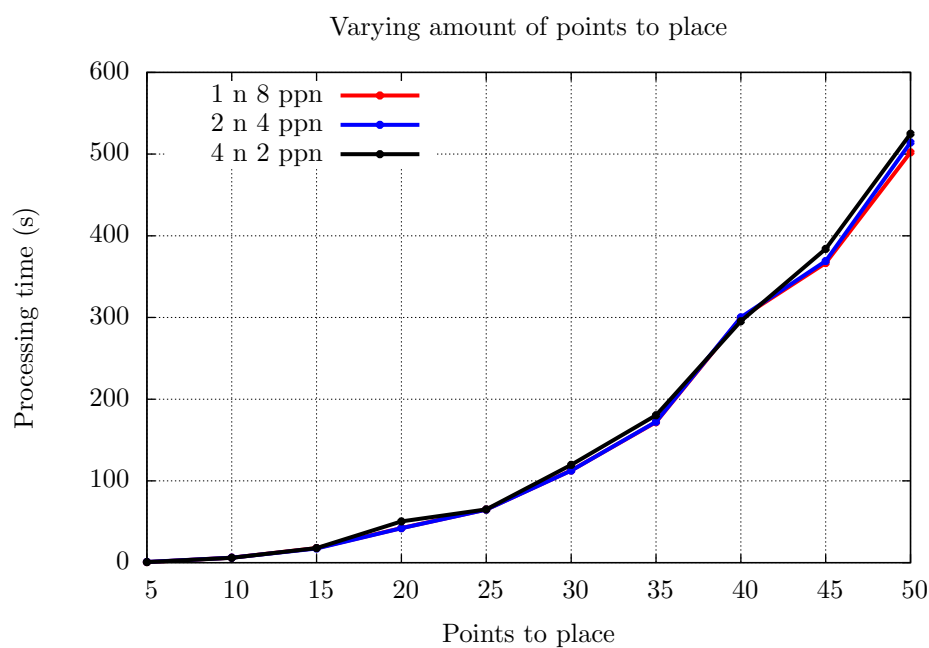

Figuur 2: 2 processors

chines te gebruiken. We zien ook dat het niet gedistribueerde programma redelijk wat sneller is. Dat is omdat de algoritmes toen nog niet waren geoptimaliseerd. In

Figuur 3: 4 processors

Figuur 4: 8 processors

de testen hieronder zullen we grafieken geven waar ons gedistribueerd algoritme wel beter is. Het is logisch dat de executie op meerdere machines trager zou zijn dan

deze op één machien met evenveel cores, de communicatie duurt namelijk langer tussen machines heen dan in eenzelfde machine. Het feit dat we dit op de HPC, die infiniband gebruikt, mochten testen zorgt er voor dat we slechts weinig verschil zien.

5 Wrappers

Om slecht opspoorbare bugs en verrassingen tegen te gaan heb ik wrappers geïmplementeerd rond de allocatie methoden en de free methode. Dit deed ik ook voor al mijn gebruikte MPI methodes. Voor de allocaties kijk ik gewoon of deze succesvol was, is dit niet zo dan print ik een foutmelding uit en stop ik het programma, bij de free zet ik telkens de pointer terug op NULL.

Voor MPI kijk ik of de operatie succesvol was, zoniet print ik een fout uit naar standard error.

6 Testen

Om het algoritme te verbeteren heb ik parameter per parameter (deze vind je terug in `polygon.c` en `genetic_algorithm.c`) proberen te optimaliseren. Ideaal zouden we natuurlijk alle mogelijkheden van parameters testen maar dit is tijdsgewijs niet mogelijk. Voor deze testen maakte ik gebruik van de voorbeeldinvoer en van een licht aangepaste versie hiervan. Deze aangepaste versie vermenigvuldigt gewoon elk punt van de voorbeeldinvoer met 100. Dit doen we om te zien hoe goed ons algoritme werkt op een veel grotere veelhoek. Op deze laatste heb ik niet getest indien expliciet vermeld.

Alle testen werden uitgevoerd met een willekeurige seed, dit omdat een vaste seed niet representatief is voor ons probleem. Om toch de effecten van de parameters te kunnen beoordelen voer ik de tests vijf keer uit en neem het gemiddelde van de vijf waarden. De geschreven testen waren simpele bash scripts die gwn een parameter aanpassen in de bestand m.b.v. `sed`. Daarna voeren ze het bestand vijf keer uit en berekenen ze het gemiddelde van de fitness en de uitvoertijd m.b.v. `bc`. De tijd werd gemeten in C zelf m.b.v. `clock()`.

Ik zal in de volgende puntjes tabellen gebruiken om de resultaten van mijn testen in weer te geven, rode rijen zijn rijen waarvoor de tijd en/of fitness in het oog springen.

6.1 Populatiegrootte

Mijn algoritme heeft een complexiteit van $i * (n * \log(n))$ met i het aantal iteraties en n de grootte van de populatie. Voor de uitvoeringstijd te verbeteren willen we dus een zo klein mogelijke populatie gebruiken.

n	tijd (s)	fitness	n	tijd (s)	fitness	n	tijd (s)	fitness
			50	0.044704	44.186439			
			100	0.111102	44.224172			
			150	0.287113	44.267309			
			200	0.272872	44.258915			
			250	0.427653	44.282826			
5	1.333299	44.285213	300	0.203128	44.247366	1000	1.275797	44.285213
10	1.316534	44.285213	350	0.506790	44.267087	1100	1.101109	44.287110
15	1.335125	44.285213	400	0.410105	44.284313	1200	2.513584	44.291963
20	1.408119	44.285213	450	0.579759	44.255311	1300	1.312317	44.275735
25	1.317366	44.285213	500	0.391176	44.238649	1400	2.216891	44.286630
30	1.339892	44.285213	550	0.969413	44.271950	1500	1.353093	44.277251
35	1.343006	44.285213	600	1.169380	44.283554	1600	2.408864	44.287080
40	1.324712	44.285213	650	0.798042	44.277582	1700	1.904357	44.298895
45	1.328964	44.285213	700	0.921339	44.269160	1800	2.702231	44.282092
50	1.302609	44.285213	750	0.891495	44.252529	1900	2.141803	44.280897
			800	0.879678	44.277868	2000	2.185416	44.291120
			850	0.797560	44.291617			
			900	1.364649	44.288290			
			950	1.288533	44.285528			
			1000	1.358318	44.285213			

We zien dat we voor een grootte van 400 het beste resultaat verkrijgen.

6.2 Mutatie kans

Een grotere mutatiekans zorgt voor een betere variatie maar kan ook de tijd redelijk beïnvloeden omdat het steeds moeilijker wordt om een punt te muteren dat achteraf nog steeds in de veelhoek ligt.

kans	tijd (s)	fitness	kans	tijd (s)	fitness
5	1.252508	44.252762	55	1.729780	44.296507
10	1.644399	44.281032	60	1.124986	44.285807
15	1.161980	44.273699	65	1.020237	44.287012
20	0.866443	44.275032	70	1.138071	44.273711
25	1.108772	44.279561	75	1.534727	44.286223
30	0.803301	44.284923	80	1.967409	44.293574
35	1.349698	44.284897	85	1.921507	44.285273
40	1.857976	44.296939	90	1.406818	44.282038
45	1.014859	44.276939	95	1.317677	44.290561
50	1.592270	44.289612	100	2.207093	44.280363

Hoewel hogere waarden accurater zijn geeft 30% een goede balans tussen snelheid en accuraatheid.

6.3 Aantal kinderen

Aangezien het aantal kinderen een grote rol speelt in de complexiteit van ons algoritme, willen we het aantal kinderen zo laag mogelijk houden.

fractie	tijd (s)	fitness	fractie	tijd (s)	fitness
			0.2	0.540695	44.301329
			0.21	0.613173	44.300567
			0.22	0.528419	44.300236
			0.23	0.510684	44.302052
			0.24	0.573765	44.300118
			0.25	0.687835	44.298175
			0.26	1.097019	44.300844
			0.27	1.030754	44.302012
			0.28	0.918490	44.302447
			0.29	0.565139	44.296657
			0.3	0.641136	44.297895
fractie	tijd (s)	fitness			
0.1	0.590440	44.296455			
0.2	0.534626	44.298437			
0.3	0.597890	44.302311			
0.33	0.835615	44.301361			
0.4	1.716135	44.305364			
0.5	1.174989	44.302785			

De waarde 0.33 werd beschouwd omdat dit in mijn tussentijdse versie werd gebruikt. We zien dat voor 0.23 de beste resultaten worden bereikt.

6.4 Mutatiegrenzen

Als we de mutatiegrenzen vergroten gaan we sneller aan een redelijke fitness komen en zal het algoritme snel genoeg stoppen. Met kleine grenzen kunnen we echter veel

preciezer zijn en in sommige gevallen minder nutteloze stappen zetten waardoor kleinere grenzen zeker ook sneller kunnen zijn. Omdat ik vermoedde dat vaste grenzen een probleem zouden vormen op andere veelhoeken, teste ik hier op zowel de kleine en grote veelhoek. A.h.v. de fitnesswaarde is duidelijk welke tabellen de grote en welke tabellen de kleine veelhoek voorstellen.

grens	tijd (s)	fitness	grens	tijd (s)	fitness	grens	tijd (s)	fitness
0.1	0.837893	44.303882	0.1	10.631619	442.960956	1	1.791540	443.068519
0.2	1.368992	44.305397	0.2	7.699060	443.032693	2	1.511818	443.067581
0.3	1.264244	44.298186	0.3	6.542157	443.046798	3	2.073624	443.067844
0.4	0.804467	44.299593	0.4	4.374612	443.066404	4	2.114675	443.068922
0.5	1.165631	44.298840	0.5	1.533600	443.067654	5	2.727197	443.067664
0.6	1.464119	44.298218	0.6	5.159908	443.068675	6	1.853344	443.066138
0.7	1.018262	44.291202	0.7	1.789969	443.069246	7	2.311777	443.067602
0.8	0.789543	44.280811	0.8	2.275029	443.070129	8	2.007532	443.068223
0.9	1.192347	44.289483	0.9	1.789851	443.067485	9	2.147488	443.067920
1.0	1.243368	44.268519	1.0	1.983686	443.067817	10	1.830200	443.068068
1.1	1.018943	44.281019	1.1	1.472724	443.065066	11	1.892601	443.067558
1.2	1.363694	44.285108	1.2	2.507477	443.065850	12	1.732955	443.069343
1.3	1.585455	44.283386	1.3	1.735843	443.068938	13	1.637722	443.066937
1.4	1.211326	44.277580	1.4	2.012888	443.067546	14	2.433165	443.067873
1.5	1.464460	44.278840	1.5	1.350687	443.067512	15	1.831892	443.068074
1.6	1.084871	44.265233	1.6	1.547226	443.067241	16	1.702581	443.066462
1.7	1.160951	44.264289	1.7	1.732215	443.067082	17	1.870442	443.068208
1.8	1.313925	44.276195	1.8	1.490871	443.065617	18	2.451833	443.066754
1.9	1.266772	44.274602	1.9	1.618307	443.065145	19	2.467672	443.067797
2.0	0.923208	44.266570	2.0	1.205496	443.066685	20	1.354229	443.066210

We zien dus dat wanneer de grens 25 keer kleiner is dan de hoogte of breedte van de veelhoek (5 voor het kleine en 500 voor het grote voorbeeld), we een optimum bereiken. Hier koos ik dus om de mutatiegrenzen in te stellen in functie van de hoogte of breedte in plaats van ze een vaste waarde te geven.

6.5 Fractie zeker overlevenden

Door de fractie van de populatie die zeker overleeft te verhogen krijgen we minder variatie maar verzekeren we wel dat onze beste resultaten niet zomaar verdwijnen.

overlevenden	tijd (s)	fitness
0.05	1.053361	44.302225
0.10	0.976648	44.304833
0.15	0.910747	44.301297
0.20	0.834630	44.302787
0.25	0.911749	44.301497
0.30	0.854620	44.302442
0.35	0.920590	44.298910
0.40	0.848911	44.302714
0.45	0.801977	44.300442
0.50	0.956451	44.297539
0.55	0.579260	44.302316
0.60	1.068470	44.302443
0.65	1.109542	44.302372
0.70	0.944964	44.301569
0.75	1.401389	44.301480

We zien dat 45% iets minder accuraat is dan 10% maar het is wel redelijk wat sneller, we maken dus gebruik van deze waarde.

6.6 Aantal iteraties

Ten slotte willen we nog het aantal iteraties dat we op eenzelfde waarde blijven hangen zo laag mogelijk krijgen.

iteraties	tijd (s)	fitness
100	0.175859	44.284295
200	0.215911	44.286928
300	0.353715	44.297873
400	0.299254	44.297000
500	0.325611	44.297000
600	0.488860	44.298113
700	0.474051	44.298694
800	0.493721	44.298694
900	0.643924	44.301477
1000	0.702387	44.301637

We zien een zeer korte tijd voor slechts 100 iteraties maar dit gaat ten koste van de accuraatheid, we kiezen dus voor 900 aangezien dit ongeveer even accuraat is als 1000, maar wel sneller.

6.7 Eindresultaat optimalisatie

Voor we de parameters optimaliseerden kregen we waarden uit de bovenste tabel voor de kleine en de grote voorbeeldinvoer, na optimalisatie deze in de onderste.

invoer	uitvoertijd (s)	fitness
klein	0.745203	44.264378
groot	1.528742	443.067074

invoer	uitvoertijd (s)	fitness
klein	0.392012	44.294878
groot	0.528742	443.004874

Voor het gedistribueerde algoritme vonden we op dezelfde manier:

processen	invoer	uitvoertijd (s)	fitness
2	klein	0.398732	44.288367
3	klein	0.464918	44.296163
4	klein	0.508742	44.298040
2	groot	0.982952	443.068167
3	groot	1.068391	443.068759
4	groot	1.278585	443.069555

processen	invoer	uitvoertijd (s)	fitness
2	klein	0.196203	44.301142
3	klein	0.148199	44.303593
4	klein	0.106849	44.303030
2	groot	0.322740	443.027143
3	groot	0.276021	443.031589
4	groot	0.246178	443.034127

We kunnen dus spreken van een fikse verbetering, zowel op één core als meerdere is de snelheid voor het grote voorbeeld verdrievoudigd en voor de kleine is het verdubbeld. We zien ook dat de accuraatheid voor de kleine verbeterd is en die van de grootte iets achteruit is gegaan. Dit is omdat de mutatiegrenzen zijn aangepast naar dynamische waarden i.p.v. kleine vaste waarden (0.9 tijdens tussentijdse versie).

6.8 Correctheidtesten

Om te testen op memory leaks maakte ik gebruik van crtdbg op Windows. Eens ik ben begonnen met MPI heb ik geen geheugen meer gealloceerd dus het is niet erg dat ik dit niet goed kon testen op Windows. Om zekerheid te krijgen over mijn algoritme controleerde ik of de punten die uit het algoritme komen wel degelijk binnen de veelhoek lagen, ik heb hiervoor ook af en toe gebruik gemaakt van de visualisatie tool die werd meegeleverd.

Af en toe wordt er wel een punt in de aard van 0.000000 afgeprint, dit is normaal niet legaal volgens de opgave als we het standaardvoorbeeld gebruiken. Ik denk dat dit probleem echter ligt aan de print aangezien ik test of het punt niet op de hoogste of laagste y-waarde van mijn veelhoek ligt helemaal in het begin van de methode `is_point_in_polygon`.